

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00997/2011-01
Дана: 19.10.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Ј.С.** из Ниша, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 19.октобра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Ј.С.** из Ниша изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Ј.С. је пре престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Окружном суду у Нишу, а на основу решења Председника Врховног суда Србије број II Су 55/04 од 23.03.2004.године био је удаљен са судијске дужности обзиром да је против њега био покренут кривични поступак пред Окружним судом у Зрењанину под бројем Ки.30/04. Подноси пријаву за избор у Апелациони суд и Виши суд у Нишу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те одлуке подноси уставну жалбу а из разлога повреде зајемчених уставних права и то права на делотворан правни лек, забрану дискриминације, забране злоупотребе права.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 272 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника суда (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Високи савет судства подносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Поднеском од 02.06.2011.године подносилац приговора тражи од Високог савета судства да се донесе решење којим ће престати мера удаљења са судијске дужности, обзиром да је правоснажном пресудом Окружног суда у Зрењанину број К.75/04 од 31.10.2008.године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду број Кж.444/10 од 26.04.2011.године и на те околности доставља доказе.

Подносилац приговора се у поступку пред Комисијом изјаснила поднеском од 22.09.2011.године, наводећи у битноме податке о кретању у судијској каријери, потом се осврнуо на кривични поступак који је против њега вођен, наводећи да је ослобођен оптужбе, указао да је судио у време када је судио у првостепеним кривичним стварима најтежа кривична дела, а посебно указујући на кривична дела из привредног криминала, да је при том био изложен самовољи председника суда, па наводи и разлоге сукоба.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Подносиоцу приговора су у поступку омогућена сва права као учесника у поступку, а пре свега омогућена му је расправност и контрадикторност у поступку.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносиоцу приговора је дата могућност да се пред Комисијом Високог савета судства изјасни о свим чињеницама битним за одлучивање по изјављеним правним лековима на рочишту дана 22.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Окружног суда у Нишу за период 2000.-2003.година, Решење Врховног суда Србије II Су бр.55/04 од 23.03.2004.године, Пресуда Окружног суда у Зрењанину број К.75/04 од 31.10.2008.године, Пресуде Апелационог суда у Новом Саду бр.Кж.444/10 од 26.04.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

На основу захтева Окружног јавног тужилаштва у Зрењанину број Кт.25/04 од 17.03.2004.године покренут је кривични поступак против подносиоца приговора због основане сумње да је починио кривично дело примање мита из члана 254 став 1 КЗ РС а због сумње да је као судија Окружног суда у Нишу у кривичном предмету К.82/98 који је вођен и против Б.А. захтевао у више наврата поклон како би у том предмету за њега донео најповољнију одлуку – ослобађајућу пресуду, а после враћања предмета на поновни поступак од стране Врховног суда Србије саветовао га како да износи своју одбрану у том поступку и за то примио поклоне у виду стана у Будви, разних прехранбених артикала и друге користи у укупној вредности од 36.800 еура.

Сходно томе је решењем Председника Врховног суда Србије број II Су бр.55/04 од 23.03.2004.године подносилац приговора удаљен са дужности до окончања кривичног поступка који се против њега води пред Окружним судом у Зрењанину.

Пресудом Окружног суда у Зрењанину број К.75/04 од 31.10.2008.године подносилац приговора као оптужени ослобођен је оптужбе да је у току 1998.године као председник кривичног већа у Окружном суду у Нишу, у кривичном предмету број К.82/98 дана 04.11.1998.године донео пресуду којом је оптужени Б.А. ослободио да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из чл.194 ст.2 у вези кривичног дела изазивање опште опасности из чл.187 ст.1 КЗРС која је решењем Врховног суда Србије број Кж.556/99 од 31.05.2001.године укинута и враћена првостепеном суду на поновно суђење, али другом већу, које је дана 28.11.2005.године и пресудом број К.109/02 огласила кривим А.Б. а осуда на казну затвора од 6 година постала правоснажна пресудом Врховног суда Србије број Кж.2498/06 од 24.04.2007.године па је у току 2003. И 2004.године у више наврата контактирао и виђао се са оптуженим Б.А. у Зрењанину и Будви, а којим приликама је давао правне услуге и савете за поступање пред судом у поновљеном поступку, што је противно чл.27 ст.1 и 4 Закона о судијама (Сл.гласник РС 63/01) и опречно достојанству судије, за шта је примио поклоне у виду ручкова и услуга пратње Ковачев Зорице које је обезбеђивао и плаћао А.Б. у току јанура 2004.године а фебруара 2004.године поклон у виду преноса власништва на стан у Будви површине 45м2, који је изграђен у приземљу објекта број 4 на катастарским парцелама број [REDACTED] к.о. Будва,

дакле да је као службено лице примио поклон и друге користи да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју не би смео извршити, чиме да је починио

кривично дело примање мита из члана 254 ст.1 КЗРС, јер није доказано да је починио кривично дело за које се оптужује.

Из садржине пресуде се утврђује да је суд у чињеничном стању утврдио да је подносилац приговора као судија Окружног суда у Нишу, био раније распоређен на кривично одељење где је поступао у првостепеним предметима, па је од 23.06.1998.године био задужен са предметом тог суда број К.82/98 а где је поред осталих био оптужен и **Б.А.** због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из чл.194 ст.2 у вези кривичног дела изазивање опште опасности из чл.187 ст.1 КЗРС, а поступао је као председник петочланог кривичног већа, па у том предмету дана 04.11.1998.године доноси пресуду којом оптуженог ослобађа од оптужбе, јер није доказано да је починио кривично дело за које се оптужује. По жалби се ова пресуда укида и враћа на првостепено суђење потпуно измењеном већу, решењем Врховног суда Србије од 31.05.2001.године.

Од 01.02.2002.године подносилац приговора је на основу годишњег распореда распоређен у другостепено грађанско веће.

Посредством **М.Д.** из Зрењанина подносилац приговора је у лето 2002.године боравећи у Зрењанину, изразио жељу да види оптуженог **Б.А.**, па након тога су се у 2002. и 2003.години више пута виђали и чули телефоном. У три наврата позајмио новац, прво 20000 еура које је и сам позајмио од другог лица, а у току 2003.године 10000 еура и 20000 долара које је такође подносилац приговора позајмио, па како му исти није вратио тај новац иако је више пута то тражио, прихватио је понуду да уместо враћања новца пристао да прими стан који је претходно **Б.А.** купио, а подносилац приговора је тај стан са инвеститора **И.Д.** из Београд превео у власништво на себе.

Ова пресуда потврђена је пресудом Апелационог суда у Новом Саду број Кж.444/10 од 26.04.2011.године.

Подносилац приговора је последње три узастопне године поступао у периоду 2001.-2003.година и остварио следеће резултате.

2001.године

К предмета у раду 67 решених 47 од тога 9 старих, 36 ожалбених, 22 потврђене, 4 преиначене или 11,11% и 10 укинутих или 27,74%.

Кри предмета у раду 2 исти решени.

Остварење норме 106,82%.

2002.године

К предмета у раду 24 од тога решених 19, 38 ожалбених од тога 19 потврђених, 15 преиначених или 39,5% и 4 укинуте или 10,5%

Гж предмета у раду 562 од тога решених 509, 16 одлука израђених до 60 дана 2 након 60 дана, 4 по правном леку 2 потврђене, 1 преиначена и 1 укинута

Кж предмета у раду 18 исти решени.

Остварење норме 175,66%.

2003.године

Гж предмета у раду 417 сви решени 52 ожалбене, 42 потврђене, 3 преиначене или 5,9% и 7 укинута или 13,4%,

Гж1 предмета у раду 158 сви решени

П предмета у раду 9 решен 1

К предмета у раду 5 нерешених 12 ожалбених 4 потврђене 2 преиначене или 16,67% и 6 укинутих или 50%.

Укупно остварење норме 176,11% квалитет рада 71,88% потврђених, 7,81% преиначених и 20,31% укинутих.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и достојности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Обзиром да подносилац приговора услед удаљења са судијске дужности није поступао у периоду 2006.-2008.године, узете су у обзир последње три узастопне године у којима је подносилац приговора поступао, односно период 2001.-2003.година.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао висок проценат укинутих одлука, већи и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који износи за судију окружног суда у кривичној материји 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама и у односу на изузетно висок проценат укинутих одлука. У 2001.години имао је 27,74% укинутих одлука, у 2002.години 10,5% укинутих али и 39,5% преиначених одлука, а у 2003.години 50% укинутих, односно укупно у свим материјама 20,31%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунио услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

У погледу достојности, Високи савет судства је пошао од чињенице да је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело примање мита, дакле да није доказано да је примао поклоне у виду ручкова и пратње, као и да није добио поклон у виду стана, а такође пошао је и од утврђене чињенице да није давао правне савете, али је пошао од других чињеница а које су утврђене у пресуди Окружног суда у Зрењанину број К.75/04 од 31.10.2008.године, а које проистичу пре свега из одбране подносиоца приговора, а то је да је 2003.-2004.године самоиницијативно ступио у контакт са

Б.А. , а да је у то време против истог пред судом у којем је вршио судијску дужност вођен кривични поступак, у којем је и раније поступао као председник већа, да је уз то од других лица позајмљивао новац који је касније позајмљивао Б.А.

Високи савет судства налази да управо из ових чињеница проистичу околности које указују на то да подносилац приговора није испунио критеријум достојности. Ове околности указују на одсуство постојања свести о друштвеној одговорности судије, а таквим начином живота и поступцима озбиљно наштетио угледу суда. Кривични поступак у којем је Б.А. био окривљен, касније и осуђен, изазвао је велику заинтересованост јавности, нарочито имајући у виду последице проистекле из тог кривичног дела. Знајући за ове околности, а које су му као судији суда у којем је радио биле више него добро познате, јер је у истом предмету и пре укидања поступао као председник већа, морао се клонити контаката са окривљеним, а још мање да захтева контакте са њим, јер је морао бити свестан да би овакви контакти могли да наштете угледу суда у јавности. Подносилац приговора је уз то окривљеном од других лица омогућавао обезбеђивање позајмица, дакле и као усијда суда у којем је вршио судијску дужност, односно претходно и поступао у предмету, ступао у пословне односе са окривљеним, па макар и у основи нелукративним. Подносилац приговора је морао знати и бити свестан да би овакви поступци у јавности могли створити негативну слику о судству и достојности судијске дужности. У ситуацији и када је дошло до оптужења за кривично дело за које је касније подносилац приговора био ослобођен од оптужбе, овакви поступци су у јавности створили негативну слику о судству и нарушили углед суда, па из тога проистиче чињеница да подносилац приговора није испунио критеријум достојности, а ови овакви поступци би сходно члану 4 став 1 алинеја 3 Правила би оправдали покретање дисциплинског поступка и изрицање озбиљне санкције. Сходно изнетом постоји сумња и у испуњеност критеријума достојности сходно члану 14 став 2 у вези са чланом 8 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима, а која је на основу ових чињеница доказана.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиви Високог савета судства

Handwritten signature in black ink.